

vidt, at man ikke straks er gaet til at regne med de nogenlunde rigtige Tal.

Ved Siden af Skatten paa Indkomst og Formue har man en lang Række andre Skattekloder af indirekte Art, som jo giver mange Millioner, men dog ikke saa mange som forventet. Blandt de Skattekloder, som navnlig vil svigte i saa Henseende, tror jeg, man har Lov til at nævne Tobak, Spiritus og Øl. Det er jo ikke unaturligt, at disse Skattekloder svigter i en Periode som den, hvori vi befinder os, thi, som jeg gentagne Gange har hævdet fra denne Talerstol, i en Nedgangsperiode er det rimeligt, at man maa slaa af paa sit Forbrug af Luksusvarer, og fornuftigvis maa Tobak, Øl og Spiritus betragtes som Luksus. Resultatet tror jeg heller ikke vil udeblive, naar vi en Gang faar Statsregnskabet at se.

Mellem disse Skatter af indirekte Art befinder der sig to, der er, om jeg saa maa sige, Forsøgsskatteemner, og det er jo Restaurationsskatten og Chokoladeskatten. Med Hensyn til den første har mit Partis ærede Ordfører (Pürschel) allerede udtalt, at saa vidt mit Parti kan skønne, er Restaurationsskatten af en saadan Art, at man ikke med Rette kan finde, at den har saa mange Fejl, at disse skulde opveje det betydelige Gode, den har, nemlig at bringe ikke saa ganske faa Millioner Kroner ind i Statskassen. Jeg deler ganske den Betragtning, mit Partis Ordfører har fremsat. Det er bekendt, at den Gang vi forhandlede Lovforslaget, fik det paa Initiativ af det konservative Folkeparti en saadan Affattelse, at man fra Erhvervets Side kunde vælge, om man vilde præsentere en Opgørelse for hver Servering eller inkludere Skatten i Varens Pris. Restauratørerne har, i alt Fald paa særdeles mange Pladser, valgt den Vej at tage Skatten paa hver Servering, og det kan jeg ikke se, at mit Parti kan have noget som helst imod. Vi har for saa vidt bedømt Situationen forkert, som vi troede, at det vilde være Erhvervet behageligere at gaa den anden Vej, men fornuftigvis maa Erhvervets Indhavere selv vide, hvilken Vej der tjener dem bedst.

Med Hensyn til de Penge, denne Skat vil give, har man i Virkeligheden regnet med 20 Mill. Kr., til at begynde med regnede man ganske vist kun med 15 Mill. Kr., men uden just maaske at tale alt for højt derom var man hurtigt klar over, at man kunde regne med henimod 20 Mill. Kr., og der var dem, der troede, at endog dette Beløb vilde blive overskredet. Naar Spørgs-

maalet Balance omtales, er der altsaa regnet med 20 Mill. Kr. I de første Maaneder, hvori Skatten har virket, har den givet følgende Resultater: Juli Maaned rundt regnet 2 Mill. Kr., August Maaned ligesaa, men September kun 1½ Mill. Kr. Gennemsnittet af disse tre Maaneder svarer nogenlunde til de 20 Mill. Kr. aarlig; man har regnet med hverken synderlig mere eller synderlig mindre. Om de kommende Vintermaaneder i Gennemsnit vil være bedre end de tre Sommermaaneder, kan kun Fremtiden besvare.

Chokoladeskatten er beregnet til at give henimod 10 Mill. Kr. Principielt har mit Parti ikke paa nogen Maade haft noget imod, at denne Form for Luksus blev beskattet. Vi nærrede imidlertid allerede ved Lovens Givelse stor Betænkelse med Hensyn til de Vanskeligheder, den vilde volde Erhvervene, og jeg har den Opfattelse, at den, saaledes som den praktiseres, volder disse stor Gene. Vi maa derfor meget henstille til den højtærede Finansminister, at han, naar han staar overfor at skulle fremsætte et Forslag til Forlængelse af denne Lov, der skal give nogenlunde de samme Penge, vil være betænkt paa at give Lovforslaget en anden Form. Navnlig maa jeg i Tilslutning til de Ønsker, vi tidligere har haft, henstille, om det ikke vil være muligt gennem en Raastoftold at faa tilstrækkeligt ind. En Virkning af den gennemførte Lov, som decideret ikke var tilsigtet — jeg tror i alt Fald at have Lov til at sige, at det er en Virkning af denne Skat —, er, at Importen er steget forholdsvis meget, medens det Kvantum, der fremstilles herhjemme, er gaet forholdsvis meget tilbage. Dette Forhold maa forandres, idet det naturligvis ikke kan have været Hensigten med en Skattelov at genere dansk Erhvervsliv til Bedste for Udlandet. Jeg maa altsaa mene, at der her er ikke saa ganske lidt for den højtærede Finansminister at overveje, og jeg haaber, at Forslaget, naar det en Gang foreligger, maa tage Hensyn til disse Anker.

Jeg tror altsaa, som bemærket, at man ogsaa paa de indirekte Skatter maa regne med betydelig mindre Indtaegt end forudsat, og jeg antager, at hvis man regner med 20 Mill. Kr. mindre end beregnet, vil man ikke være Sandheden overmaade fjern. Lægger man til disse 20 Mill. Kr., de 30 Mill. Kr., som jeg tror man faar mindre ind paa Indkomst- og Formueskatten, viser det sig, at Statens Indkomst bliver ca. 50 Mill. Kr. mindre, og dette vil, saa vidt jeg kan skønne,